



Justis
Ministerie van Justitie en Veiligheid

De afdeling TRACK

Toezicht op rechtspersonen & Garantstellingsregeling curatoren

Inhoud

1	Inleiding	4
2	Het toezicht op rechtspersonen	4
2.1	Welke producten zijn er?	4
2.2	Risicomelding	5
2.2.1	<i>Automatische risicomelding</i>	5
2.2.2	<i>Risicomelding op verzoek</i>	5
2.2.3	<i>Wie mag een risicomelding aanvragen en ontvangen</i>	6
2.2.4	<i>Wanneer op te vragen?</i>	6
2.2.5	<i>Wat is de doorlooptijd van een risicomelding?</i>	6
2.3	Netwerktekening	6
2.3.1	<i>Wie mag een netwerktekening aanvragen en ontvangen</i>	6
2.3.2	<i>Wanneer op te vragen?</i>	6
2.3.3	<i>Wat is de doorlooptijd van een netwerktekening?</i>	7
2.4	Welke gegevens worden gebruikt voor het toezicht op rechtspersonen?	7
2.5	Wat kan ik als afnemer doen met de informatie die ik ontvang?	7
2.5.1	<i>Doorverstrekken</i>	8
2.6	Welke rechten hebben de gescreende (rechts)personen?	8
3	Garantstellingsregeling curatoren	9
3.1	Verzoek	9
3.2	Verhogingsverzoek	9
3.3	Financiële afwikkeling	9
3.4	Rapportageverplichtingen	10
3.5	Netwerktekening	10
4	Meer informatie	10

1 Inleiding

In deze brochure leest u meer over het toezicht op rechtspersonen en de Garantstellingsregeling curatoren 2012. Beide processen worden uitgevoerd door de afdeling TRACK van Justis.

De Garantstellingsregeling curatoren is in de jaren '80 ontstaan en stelt curatoren in staat om onderzoek te doen naar faillissementen waarbij er sprake is van onbehoorlijk bestuur en/of faillissements-pauliana én een lege boedel. Justis toetst de verzoeken om een garantstelling en draagt zorg voor het afhandelen van verleende garanties aan het eind van een faillissement.

Het toezicht op rechtspersonen vindt haar basis in de Wet controle op rechtspersonen, die op 1 juli 2011 in werking is getreden. In het kader van dit toezicht worden B.V.'s, N.V.'s, stichtingen, et cetera doorlopend gescreend. Justis maakt het netwerk rondom de rechtspersoon inzichtelijk en onderzoekt of er een risico bestaat op misbruik van de rechtspersoon. Bijvoorbeeld ten gunste van faillissementsfraude, beleggingsfraude, drugshandel, illegale tewerkstelling en witwassen. Is dit het geval, dan geeft Justis een risicomelding af aan de daarvoor aangewezen partners.

2 Het toezicht op rechtspersonen

Justis voert de Wet controle op rechtspersonen uit. Het doel van deze wet is voorkomen en bestrijden dat er misbruik wordt gemaakt van rechtspersonen¹. Deze controle draagt bij aan een structurele bestrijding van financieel-economische criminaliteit. Door bedrijven vaker te controleren op mogelijk misbruik, kunnen handhavende instanties sneller optreden. Daarmee wordt Nederland veiliger.

Tot 1 juli 2011 werd uitsluitend bij de oprichting en statutenwijziging van N.V.'s en B.V.'s een preventieve toets op integriteit uitgevoerd: de zogeheten verklaring van geen bezwaar. De verklaring van geen bezwaar is vervallen. In plaats daarvan screent Justis nu doorlopend de integriteit van rechtspersonen, de bestuurders en andere betrokken personen en bedrijven. Op deze manier wordt de oprichting van een vennootschap niet belemmerd, terwijl tegelijkertijd een effectievere controle plaats vindt tijdens het bestaan van een rechtspersoon. Immers, ook op andere momenten dan bij de oprichting of statutenwijziging kan misbruik worden gemaakt van een rechtspersoon. Wie bestuurder wordt van een B.V. heeft invloed op de gang van zaken binnen de B.V. en kan hier dus misbruik van maken. Overigens worden niet alleen B.V.'s en N.V.'s gebruikt om te frauderen, ook van andere rechtspersonen, zoals stichtingen en coöperaties, kan misbruik worden gemaakt.

De doorlopende screening is er op gericht om in een vroeg stadium zaken als faillissementsfraude, witwassen, illegale arbeid enz. te signaleren en aan te pakken.

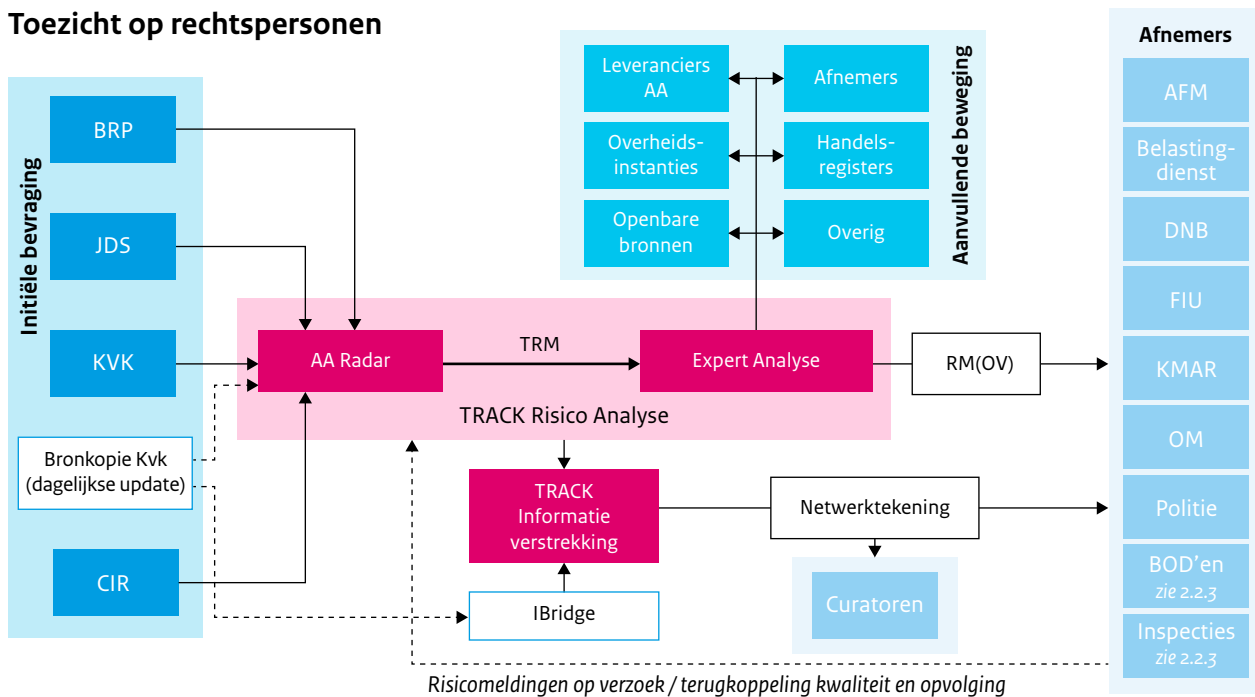
2.1 Welke producten zijn er?

Binnen het toezicht op rechtspersonen kunnen de volgende producten worden verstrekt:

- Risicomelding (al dan niet op verzoek)
- Netwerktekening (TRACK informatieverstrekking)

¹ De eenmanszaak, vennootschap onder firma en de commanditaire vennootschap hebben geen rechtspersoonlijkheid.

Toezicht op rechtspersonen



2.2 Risicomelding

Er zijn twee momenten waarop een risicomelding geïnitieerd kan worden. Een risicomelding komt tot stand naar aanleiding van:

- een automatische analyse, die wordt uitgevoerd door ict-systeem RADAR, naar aanleiding van een wijziging in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel (KvK);
- een verzoek daartoe door één van de daartoe bevoegde afnemers.

2.2.1 Automatische risicomelding

Justis analyseert op vooraf vastgestelde momenten de gegevens van rechtspersonen, hun bestuurders en aandeelhouders, en hun directe omgeving (familie, levenspartners). Dit gebeurt naar aanleiding van een wijziging in het Handelsregister van de KvK, bijvoorbeeld bij de oprichting van een B.V. of N.V. of bij een bestuurswisseling.

De eerste fase van deze analyse vindt geautomatiseerd plaats aan de hand van een beperkt aantal bronnen. Bepaald wordt of er sprake is van relevante antecedenten en/of betrokkenheid bij faillissementen. Als uit de automatische analyse geen verhoogd risico blijkt, worden alle gegevens na afronding van de verwerking door het systeem zo spoedig mogelijk gewist.

Als uit de automatische analyse blijkt dat er wel sprake is van een verhoogd risico, volgt een tussentijdse risicomelding (TRM) uit het systeem. Daarop voeren analisten van Justis een handmatige analyse uit om te beoordelen of er daadwerkelijk sprake is van een verhoogd risico.

De informatie voor de analyse komt onder andere van de Belastingdienst, het UWV, de politie en de bijzondere opsporingsdiensten. Een overzicht van alle mogelijke bronnen staat in de Wet en het Besluit Controle op rechtspersonen. Op basis van deze gegevens en met behulp van de ontdekte patronen, beoordeelt Justis of er een verhoogd risico bestaat op bijvoorbeeld witwassen of belastingfraude.

Als uit de analyse blijkt dat er geen verhoogd risico is, wordt het dossier binnen de daartoe gestelde termijn vernietigd. Constateert Justis wel een verhoogd risico, dan wordt een risicomelding afgegeven aan een opsporende of toezichthoudende instantie, die verantwoordelijk is voor het tegengaan van dit risico.

Een risicomelding bestaat uit een (gedeeltelijke) weergave van de ontvangen informatie en de analyse die op basis hiervan is uitgevoerd. Een bijlage bij de risicomelding is een grafische weergave van het netwerk, oftewel een netwerktekening, waarbinnen de rechtspersoon opereert. Het apart opvragen van een netwerktekening is derhalve niet nodig.

2.2.2 Risicomelding op verzoek

Naast dit 'doorlopende' onderzoek op vastgestelde momenten in het bestaan van een rechtspersoon, kunnen instanties die risicomeldingen mogen ontvangen ook zelf om een risicomelding verzoeken. Dit kan bijvoorbeeld tijdens de voorbereidende fase voorafgaand aan een strafrechtelijk onderzoek. Justis kijkt dan naar de natuurlijke personen binnen de bevroegde rechtspersoon en naar andere bij de rechtspersoon betrokken beleidsbepalers, zowel personen als bedrijven (inclusief eventuele eenmanszaken, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen).

Als Justis een risico op misbruik van de bevroegde rechtspersoon ziet, verstrekt Justis hierover een onderbouwde risicomelding. Dit kan aanvullende informatie voor het onderzoek opleveren. Ziet Justis geen risico, dan wordt er ook geen melding verstrekt. Hier wordt de aanvrager over geïnformeerd. Het dossier en de verzamelde informatie wordt dan binnen de daartoe gestelde termijn vernietigd.

2.2.3 Wie mag een risicomelding aanvragen en ontvangen

Medewerkers werkzaam voor de/het:

- Autoriteit Financiële Markten (AFM)
- Belastingdienst
- De Nederlandsche Bank (DNB)
- Douane
- Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (FIOD)
- FIU-NL
- Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT)
- ILT, Inlichtingen en Opsporingsdienst (ILT-IOD)
- Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ISZW)
- Inspectie SZW, Inlichtingen en Opsporingsdienst (ISZW-IOD)
- Koninklijke Marechaussee (KMAR)
- Nederlandse Voedsel- en Waren Autoriteit (NVWA)
- NVWA, Inlichtingen- en Opsporingsdienst (NVWA-IOD)
- Openbaar Ministerie (OM)
- Politie

2.2.4 Wanneer op te vragen?

Het opvragen van een risicomelding behoeft geen vordering van de Officier van Justitie. De enige vereiste voor het aanvragen van een risicomelding is dat er sprake is van een actieve rechtspersoon. De risicomeldingen van Justis hebben derhalve vooral meerwaarde voor medewerkers van reeds genoemde organisaties die een toezicht houdende taak uitvoeren of werken voor een voorbereidend team. Op het moment dat er een verdenking is en een opsporingsonderzoek is gestart, dan kan de opsporingsinstantie zelf ook de informatie opvragen die ten grondslag ligt aan een risicomelding. De meerwaarde van een risicomelding komt dan ook te vervallen.

Voor het aanvragen van een risicomelding dient het aanvraagformulier TRACK risicomelding te worden ingevuld. Deze is te vinden op www.justis.nl/track. Na het opsturen van het aanvraagformulier zal, in verband met de intake van het verzoek, contact worden opgenomen.

2.2.5 Wat is de doorlooptijd van een risicomelding?

Bij het opstellen van een risicomelding wordt informatie opgevraagd bij verschillende partners. Daar informatie soms een aantal weken op zich laat wachten, is de doorlooptijd voor het opstellen van een risicomelding ongeveer 8 weken.

2.3 Netwerktekening

Een netwerktekening, officieel genaamd TRACK informatieverstrekking (TIV), geeft de onderlinge relevante relaties tussen de bevroegde rechtsperso(en) en de daarbij betrokken personen en bedrijven (inclusief eenmanszaken, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen) weer.

Deze relaties zijn gebaseerd op de bronkopie van het Handelsregister. In deze kopie, die iedere dag wordt ge-updated, staan de historische relaties tot ongeveer 2010 (overigens wordt de kopie steeds verder uitgebreid en gaan de relaties verder terug in de tijd) en alle relaties die verbonden zijn aan een rechtspersoon, dit gaat verder dan de concernrelaties die de Kamer van Koophandel online weergeeft.

In een netwerktekening worden naast de gegevens uit het Handelsregister van de KvK, ook gegevens uit de Basisregistratie Personen (adressen, familierelaties), het Centraal Insolventieregister (relevante faillissementen en ontbindingen én eventueel informatie met betrekking tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen) en openbare bronnen (bijvoorbeeld buitenlandse handelsregisters) weergegeven. Strafrechtelijke of fiscale gegevens zijn niet opgenomen in de tekening.

2.3.1 Wie mag een netwerktekening aanvragen en ontvangen

Omdat een netwerktekening minder gevoelige informatie bevat dan een risicomelding, mag de netwerktekening door meer instanties en personen worden aangevraagd, namelijk door:

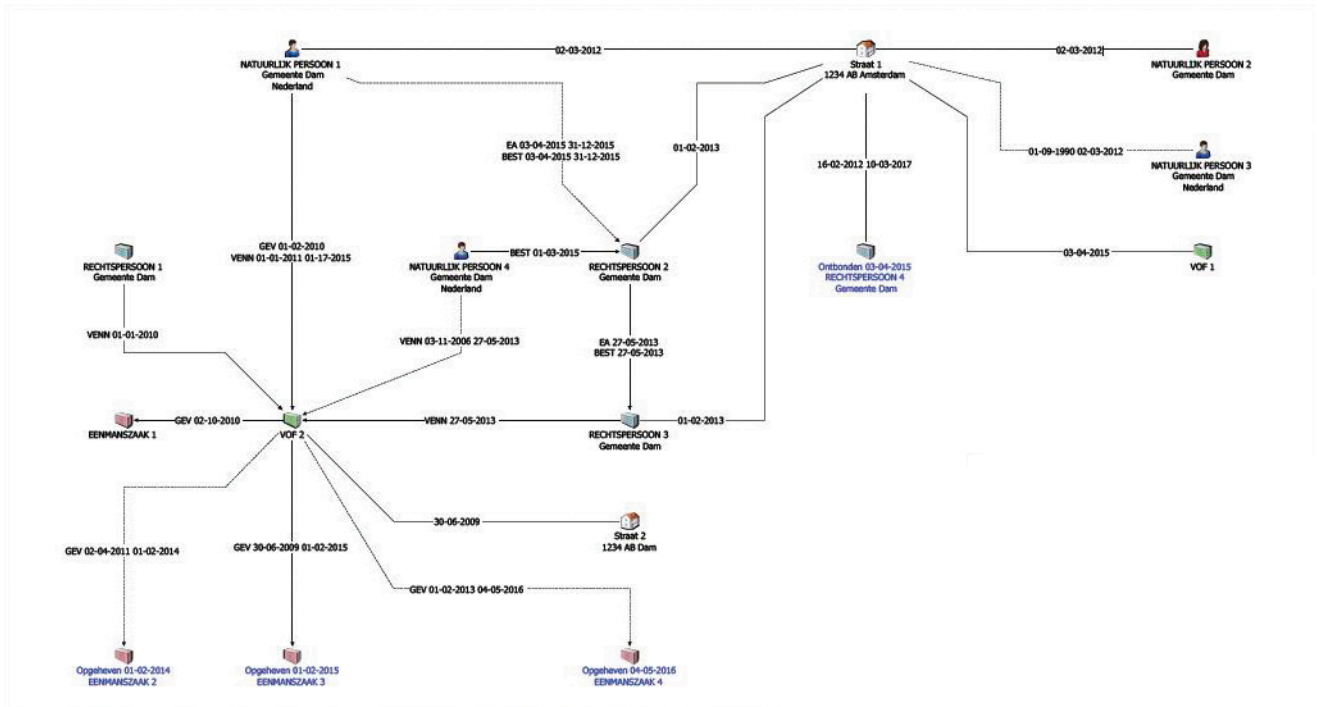
- Personen die met de opsporing van strafbare feiten zijn belast, wanneer uit de gegevens zelf een redelijk vermoeden voortvloeit dat een persoon een strafbaar feit heeft begaan;
- Instanties of personen met een publiekrechtelijke taak die gegevens nodig hebben in verband met die taak.

Een aantal afnemers van netwerktekeningen staat met naam genoemd in het Besluit controle op rechtspersonen. Het gaat dan bijvoorbeeld om de afnemers van risicomeldingen (zij mogen ook netwerktekeningen aanvragen), faillissementscuratoren, het Landelijk Bureau BIBOB en de AIVD. Daarnaast ontvangt Justis regelmatig aanvragen van gemeenten en de verschillende inspectiediensten.

2.3.2 Wanneer op te vragen?

Netwerktekeningen zijn op te vragen op het moment dat er bij een instantie met een publiekrechtelijke taak behoefte is aan inzicht in het netwerk rondom een rechtspersoon. Dit kan zijn in het kader van toezicht, maar ook in het kader van een strafrechtelijk onderzoek.

Voor het aanvragen van een netwerktekening dient het aanvraagformulier TRACK informatieverstrekking te worden ingevuld. Deze is te vinden op www.justis.nl/track.



2.3.3 Wat is de doorlooptijd van een netwerktekening?

Het opstellen van een netwerktekening gebeurt deels geautomatiseerd. Afhankelijk van de omvang, complexiteit en het aantal buitenlandse connecties in het netwerk varieert de doorlooptijd van enkele dagen tot 6 à 8 weken.

2.4 Welke gegevens worden gebruikt voor het toezicht op rechtspersonen?

De informatie voor het toezicht op rechtspersonen is afkomstig uit een groot aantal bronnen. Denk daarbij aan het Handelsregister van de KvK, de Basisregistratie Personen (BRP), het Centraal Insolventieregister (CIR), Kadaster, Rijksdienst Wegverkeer (RDW) en het Justitiële Documentatiesysteem (JDS). Verder kunnen gegevens worden opgevraagd bij de Belastingdienst, het UWV, de Douane, de politie, het Openbaar Ministerie en een aantal andere organisaties.

De informatie mag door Justis worden opgevraagd op grond van de Wet controle op rechtspersonen en het Besluit controle op rechtspersonen. Ook in andere wetten en algemene maatregelen van bestuur zijn bepalingen over het toezicht op rechtspersonen opgenomen, zodat alle gegevensstromen een wettelijke basis hebben.

Overigens mag niet alle informatie altijd gebruikt worden: in een netwerktekening mag bijvoorbeeld geen strafrechtelijke of fiscale informatie worden verwerkt. Een netwerktekening bevat alleen informatie uit het Handelsregister van de KvK, BRP, CIR en openbare informatie.

2.5 Wat kan ik als afnemer doen met de informatie die ik ontvang?

Een netwerktekening wordt vaak gebruikt om meer inzicht te krijgen in het onderlinge netwerk tussen natuurlijke- en rechtspersonen, bijvoorbeeld om te kunnen zien of er een relatie is tussen bepaalde subjecten, wie de beleidsbepaler van een bevestigde groep rechtspersonen is of om te beslissen op welke subjecten een strafrechtelijk onderzoek te richten. Daarnaast kan een netwerktekening worden gebruikt om te bepalen of een andere rechtspersoon in het netwerk van een failliete vennootschap misschien wél mogelijkheden tot verhaal biedt. Dit is allemaal toegestaan, zolang het gebruik van de tekening maar valt binnen de taak van de aanvrager en valt binnen het doel van de Wet controle op rechtspersonen: het voorkomen of bestrijden van misbruik van rechtspersonen.

Ook een risicomelding mag alleen gebruikt worden voor het doel van de Wet controle op rechtspersonen. Met een risicomelding kan de afnemer die actie ondernemen, die voor hem is toegestaan en die past in de specifieke situatie. Zo kan de Belastingdienst besluiten om een btw-nummer van een rechtspersoon in te trekken, als uit een risicomelding blijkt dat er sprake is van een risico op belastingfraude. De Inspectie SZW kan een bedrijfsbezoek uitvoeren naar aanleiding van een melding met een risico op arbeidsmarkt-fraude. En de politie kan bijvoorbeeld een wijkagent inzetten om vaker langs een pand te rijden of een preweeg voor een strafrechtelijk onderzoek opstellen bij een risicomelding die ziet op een risico op drugshandel.

Een risicomelding kan echter niet als bewijs in een strafrechtelijk of bestuursrechtelijk onderzoek worden gebruikt. Een risicomelding is immers een signaal, het is aan de afnemer om het misbruik daadwerkelijk te constateren. Bovendien blijft de informatie, die afkomstig is van partners, van hen. Op het moment dat strafrechtelijk onderzoek plaatsvindt, dient de afnemer van de risicomelding zelf de desbetreffende informatie te vorderen bij de partner van wie de informatie afkomstig is.

2.5.1 Doorverstrekken

Gelet op de mate van vertrouwelijkheid met betrekking tot de risicomeldingen, is ook in het Besluit Controle op rechtspersonen vastgelegd aan wie de afnemers een risicomelding mogen doorverstrekken. De meeste afnemers worden alleen in staat gesteld om de melding door te verstrekken aan de nationale ombudsman, de rechter of een andere, in het besluit benoemde, afnemer. Een aantal afnemers mag de melding ook doorsturen naar de AIVD. Maar een echte uitzondering vormt de politie, die meldingen ook mag doorverstrekken aan het Regionaal Informatie- en Expertise Centrum (RIEC) en de NVWA die een melding mag doorverstrekken aan de Rijksdienst voor ondernemend Nederland.

2.6 Welke rechten hebben de gescreende (rechts) personen?

(Rechts)personen worden niet op voorhand geïnformeerd over de screening. Dat is niet mogelijk, aangezien Justis de gegevens van de (rechts)persoon niet kent als de automatische screening niet tot een onderzoek leidt. Maar ook als uit de automatische screening een onderzoek volgt, omdat er sprake is van een verhoogd risico, wordt de betrokken (rechts)persoon niet geïnformeerd. Een eventuele risicomelding aan een opsporende of toezichhoudende instantie wordt namelijk onder strikte vertrouwelijkheid verstrekt. In dat geval maakt de afnemer een individuele afweging of de betrokken (rechts)persoon over de risicomelding wordt geïnformeerd. Dit gebeurt op grond van de wettelijke bepalingen die voor de betreffende afnemer bij de uitvoering van zijn taken, van toepassing zijn. Ook in geval van een risicomelding op verzoek wordt de betrokken (rechts)persoon niet geïnformeerd. Op grond van Wet openbaarheid van bestuur (Wob) en de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) kan een verzoek worden ingediend om inzage te krijgen in de gegevens die Justis in bezit heeft.

Als een natuurlijk persoon inzage wil in de gegevens die Justis van hem of haar verwerkt, dan kan een verzoek worden ingediend op grond van de Wbp. Zoals hierboven reeds is aangegeven, is de kans groot dat Justis aangeeft dat er van de verzoeker geen gegevens zijn geregistreerd. Als er wel gegevens zijn geregistreerd, dan wordt bij het verstrekken hiervan altijd een belangenafweging gemaakt, waarbij rekening gehouden wordt met de diverse weigeringsgronden. Voorbeeld hiervan is het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten, die in artikel 43 van de Wbp staan genoemd.

Indien informatie op grond van de Wob wordt verstrekt dan is deze informatie voor eenieder openbaar. Dit is een belangrijk onderscheid met de Wbp, aangezien de persoonsgegevens op grond van die wet enkel gedeeld worden met de verzoeker. In het kader van de Wob kunnen geen persoonsgegevens van derden worden verstrekt. Daarnaast zijn er nog een aantal overige weigeringsgronden (zie de artikelen 10 en 11 van de Wob).

Functionarissen van rechtspersonen worden overigens wel via de kamers van koophandel en de notarissen op de hoogte gesteld van de Wet controle op rechtspersonen en de consequenties voor hen. Ook op de website van Justis (www.justis.nl/track) is informatie hierover te vinden.

3 Garantstellingsregeling curatoren

Naast het toezicht op rechtspersonen is TRACK ook verantwoordelijk voor de uitvoering van de Garantstellingsregeling curatoren 2012 (hierna: GSR).

Wanneer een bedrijf failliet gaat wordt door de rechter een curator aangesteld. De curator is verantwoordelijk voor de verdeling van het aanwezige vermogen in de boedel onder de schuldeisers en onderzoekt de reden van het faillissement.

Als in het faillissement sprake was van onbehoorlijk bestuur, kan de curator verhaal halen op het persoonlijke vermogen van de verantwoordelijke (ex-) bestuurder(s). Wanneer na een faillissement geen of onvoldoende geld aanwezig is voor een dergelijk onderzoek, kan de curator een beroep doen op de GSR. Deze regeling dekt de kosten voor een verhaalsonderzoek, vooronderzoek en een rechtsvordering op grond van onbehoorlijk bestuur en/of faillissementspauliana. Daarmee stelt de GSR curatoren in staat om ook bij een lege boedel de (ex-) bestuurders aansprakelijk te stellen voor hun aandeel in het faillissement. Op deze wijze draagt de GSR bij aan de aanpak en bestrijding van faillissementsfraude.

3.1 Verzoek

Nieuwe verzoeken van een curator om beroep te doen op de GSR worden getoetst aan de hand van onder andere de volgende criteria:

- Vermoeden onbehoorlijk bestuur en/of pauliana
- Lege boedel
- Verhouding 1:2 – Gevraagde garantstelling t.o.v. schulden
- Verhouding 1:4 – Gevraagde garantstelling en verhaalsmogelijkheden
- Akkoord rechter-commissaris

Voor het indienen van een nieuw verzoek voor een garantstelling dient de curator gebruik te maken van de vragenlijst 'Nieuw verzoek' garantstellingsregeling curatoren 2012. Deze is te vinden op de website van Justis (<https://www.justis.nl/producten/gsr/index.aspx>).

Bij een nieuw verzoek om een garantstelling kunnen eventuele reeds gemaakte kosten (deels) voor vergoeding in aanmerking komen. Op de vragenlijst wordt hier ook specifiek naar gevraagd.

Voor het afhandelen van het verzoek is het van belang dat alle relevante bewijsstukken op een overzichtelijke wijze bij de aanvraag worden gevoegd. Dit bespoedigt de afhandeling.

3.2 Verhogingsverzoek

Bij het beoordelen van een verhogingsverzoek toetst Justis of de aanvraag nog steeds binnen de gestelde beoordelingscriteria valt. Uitzondering hierop vormen de reeds gemaakte kosten. Op grond van artikel 2 lid 1 en 2 van de GSR kan vergoeding van reeds gemaakte kosten alleen plaatsvinden bij de indiening van de eerste aanvraag voor een garantie. Bij een verhogingsverzoek kan er dus niet om vergoeding van reeds gemaakte kosten worden verzocht. Een verhogingsverzoek hoeft niet te worden geaccordeerd door de rechter-commissaris.

Voor het indienen van een verzoek om verhoging kan de vragenlijst 'Verzoek om verhoging' garantstellingsregeling curatoren 2012 worden gebruikt. Deze is eveneens te vinden op de website (www.justis.nl/gsr).

3.3 Financiële afwikkeling

Zelfstandig afwikkelen

Indien de curator uit een schikking of veroordeling voldoende gelden (dat is in ieder geval het bedrag ter hoogte van het garantiebedrag) in de boedel ontvangt, worden de ontvangen gelden altijd eerst gebruikt om de garantstelling terug te betalen. Dat kan nadat de curator zijn werkzaamheden in het faillissement beëindigt. Het eventueel resterende bedrag komt ten goede aan de boedel ter voldoening van de boedelkosten en de preferente- en concurrente schuldeisers.

De curator neemt in dit geval contact op met de Kas Bank om over te gaan tot financiële afwikkeling. Dit houdt in dat de curator vanuit de boedel aan de Kas Bank terugbetaalt c.q. vergoedt:

- de (eventueel) van de rekening-courant opgenomen gelden;
- de door de Kas Bank daarover berekende debetrente;
- de door de Kas Bank (eventueel) berekende onkosten.

Daarna zal de Kas Bank de rekening-courant opheffen en een bevestiging daarvan aan Justis zenden.

Rekening en verantwoording

Wanneer er geen of onvoldoende gelden in de boedel vloeien om in ieder geval de garantstelling te kunnen afwikkelen en de curator voornemens is om de activiteiten in het faillissement te beëindigen, dan zal de curator de minister verzoeken (het tekort) uit te betalen aan de Kas Bank. Daarbij dient de curator rekening en verantwoording af te leggen.

De rekening en verantwoording dient te worden afgelegd met gebruikmaking van het hiervoor vereiste formulier 'rekening en

verantwoording garantstellingsregeling curatoren 2012'. Dit formulier is ook te vinden op de website (www.justis.nl/gsr).

In de rekening en verantwoording geeft de curator alle onder de garantstelling gemaakte kosten op tot maximaal het garantiebedrag dat in totaal is verstrekt². De in de rekening en verantwoording opgenomen kosten komen enkel voor vergoeding in aanmerking indien deze zijn onderbouwd met alle vereiste bewijsstukken. Op basis van de opgave van de curator en de verstrekte bewijsstukken beoordeelt Justis of de kosten kunnen worden vergoed.

3.4 Rapportageverplichtingen

De curator dient Justis in het kader van de verleende garantie periodiek te informeren over de voortgang van de zaak. Indien in het laatst verschenen faillissementsverslag duidelijk is op te maken wat de voortgang in de zaak is, is enkel het toezenden van het faillissementsverslag voldoende. De curator kan in dit geval ook volstaan met een enkele verwijzing naar het Centraal Insolventieregister indien dit verslag recentelijk is gedeponereerd. Indien in het laatst verschenen faillissementsverslag onduidelijk is wat de voortgang van de zaak is, dan dient de curator Justis hierover in een apart verslag te informeren.

3.5 Netwerktekening

De Wet Controle op rechtspersonen stelt curatoren in staat om netwerktekeningen aan te vragen. In een netwerktekening worden de gegevens uit het Handelsregister van de KvK, de Basisregistratie Personen, het Centraal Insolventieregister (relevante faillissementen en ontbindingen) en openbare bestanden (bijvoorbeeld buitenlandse handelsregisters) weergegeven. Praktijk heeft bewezen dat een tekening een zeer handig instrument is bij het in kaart brengen van structuren rondom een failliete rechtspersoon. Zie hierover meer in paragraaf 2.3.

4 Meer informatie

Toezicht op rechtspersonen

Vragen over risicomeldingen kunt u stellen via trackrm@minvenj.nl, bij vragen over netwerktekeningen kunt u terecht bij trackiv@minvenj.nl.

Het aanvragen van een product kan door het invullen van het daartoe bestemde aanvraagformulier, te vinden op www.justis.nl/track en te mailen naar het daarop vermelde mailadres.

Garantstellingsregeling curatoren

Vragen over de GSR kunt u stellen via trackgsr@minvenj.nl. De in te vullen formulieren voor een garantstelling treft u op www.justis.nl/gsr.

U kunt ook bellen naar het Klant Contact Centrum van Justis via 088 998 22 88.

Meer informatie over de werkprocessen van TRACK vindt u op: www.justis.nl.

Bezoekadres

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag

Postadres

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Justis, afdeling TRACK
Postbus 20300
2500 EH Den Haag

² Uitzondering hierop vormen zaken met een tussentijdse schikking. In dat geval wordt er rekening en verantwoording afgelegd over het geheel aan onder de garantstelling gemaakte kosten, inclusief het bedrag van de schikking.

Justis is de screeningsautoriteit van het Ministerie van Justitie en Veiligheid op het gebied van integriteit.

De screeningsautoriteit Justis werkt aan een veiliger en rechtvaardiger samenleving door het screenen van personen en organisaties.

Justis heeft toegang tot exclusieve bronnen, analyseert informatie uit deze bronnen en vormt zich een oordeel over de integriteit van personen en organisaties. Op basis van deze oordeelsvorming geeft Justis verklaringen, vergunningen, adviezen en risicomeldingen af. Justis adviseert organisaties over de inzet van zijn producten en laat daarbij ruimte voor maatwerk.

Deze brochure is een uitgave van:

Justis
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Justis, afdeling TRACK
Postbus 20300
2500 EH Den Haag
www.justis.nl

© Justis | Januari 2018 | 108148